

# O slepičce a kohoutkovi

Kohoutek a slepička na dvorku zobali zrníčka. Kohoutek byl veliký furiant a chlubil se, že sezobá i ta největší zrnka. Marně ho slepička varovala, že mu zaskočí a pak mu bude ouvej. Kohoutek se jí vysmál, že jemu se nemůže nic stát. Ale stalo se, čeho se slepička bála. Kohoutkovi zaskočilo zrnko v krku a on padl na záda a začal se dusit.



„Honem, vodu!“ zvolala vyděšená slepička a utíkala ke studánce, co jí nohy stačily. Prosila:

*„Studánko, dej vody  
mému kohoutkovi,  
leží tam na dvoře,  
nožky má nahoře,  
bojím se, bojím, že umře!“*

Studánka odpověděla:

„Dám ti vodu, až mi přineseš od švadleny šátek!“

Slepička utíkala za švadlenou:  
*„Švadleno, dej šátek studánce,  
studánka dá vody*

*mému kohoutkovi,  
leží tam na dvoře,  
nožky má nahoře,  
bojím se, bojím, že umře!“*  
Švadlena jí řekla:  
„Dám ti šátek pro studánku, až mi  
přineseš od ševce botky!“

Slepička utíkala za ševcem:  
„Ševče, dej botky švadleně,  
švadlena dá šátek studánce,  
studánka dá vody  
mému kohoutkovi,  
leží tam na dvoře,  
nožky má nahoře,  
bojím se, bojím, že umře!“  
Švec přikývl:



„Dám ti botky pro švadlenu, až  
mi přineseš od vepřika štětiny!“

Slepička utíkala za vepříkem:

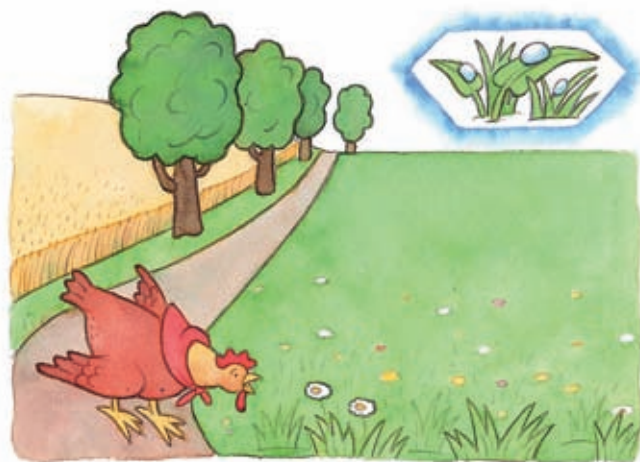
„Vepříku, dej ševci štětiny,  
švec dá botky švadleně,  
švadlena dá šátek studánce,  
studánka dá vody  
mému kohoutkovi,  
leží tam na dvoře,  
nožky má nahoře,  
bojím se, bojím, že umře!“

Vepř odpověděl:

„Dám ti štětiny pro ševce, až mi  
přineseš pytel hrachu ze mlýna!“

Unavená slepička utíkala do  
mlýna:

„Mlynářko, dej hrách vepříkovi,  
 vepřík dá ševci štětiny,  
 švec dá botky švadleně,  
 švadlena dá šátek studánce,  
 studánka dá vody  
 mému kohoutkovi,  
 leží tam na dvoře,  
 nožky má nahoře,  
 bojím se, bojím, že umře!“  
 Mlynářka souhlasila:  
 „Dám ti hrách pro vepříka, až mi  
 přineseš džbán smetany!“  
 Slepíčka celá uhoněná pospíchala  
 do chléva:



„Kravičko, dej mlynářce smetanu,  
 mlynářka dá hrách vepříkovi,  
 vepřík dá ševci štětiny,  
 švec dá botky švadleně,  
 švadlena dá šátek studánce,  
 studánka dá vody  
 mému kohoutkovi,  
 leží tam na dvoře,  
 nožky má nahoře,  
 bojím se, bojím, že umře!“  
 Kravička pravila:  
 „Dám ti smetanu, až mi přineseš  
 náruč čerstvé trávy!“  
 Slepíčka se dověkla na louku:

*„Louko, dej trávu kravičce,  
kravička dá smetanu mlynářce,  
mlynářka dá hrách vepříkovi,  
vepřík dá ševci štětiny,  
švec dá botky švadleně,  
švadlena dá šátek studánce,  
studánka dá vody  
mému kohoutkovi,  
leží tam na dvoře,  
nožky má nahoře,  
bojím se, bojím, že umře!“*

Louka jí řekla:

„Dám ti trávu, až mi vyprosíš,  
aby mi nebe dalo rosu.“

Slepička poprosila nebe, nebe ji  
vyslyšelo a seslalo louce rosu, lou-  
ka dala kravičce trávu, kravka



dala mlynářce smetanu, mly-  
nářka dala vepříkovi hrách,  
vepřík dal ševci štětiny, švec dal  
švadleně botky, švadlena dala  
studánce šátek, studánka dala  
slepičce vodu a ta z posledních sil  
utíkala k nebohému kohoutkovi,  
a když mu vlila do hrdla pár  
kapek vody, zrnko sklouzlo  
z hrdla do žaludku a kohoutek se  
otřepal, vyskočil a vesele zakokr-  
hal:

„Kykyryký!“